

так, як діяльність кожного суб'єкта господарювання неможлива без здійснення витрат. Тому застосування комп'ютерних новітніх технологій, дає можливість автоматизувати робоче місце бухгалтера, а також вийти на новий рівень обліку витрат на виробництво продукції. Використання новітніх технологій в обробці усіх облікових даних, щодо виробничих витрат забезпечує досить швидке введення, обробку і формування первинної інформації про виробничі витрати, зменшення ручної праці, забезпечення внутрішнього контролю, також це дає підвищення ефективності і якості роботи бухгалтера, вдосконалює процес організації обліку. Внаслідок цих факторів досить вагомо збільшується ефективність управління та роботи підприємств і цілому.

А саме стратегія розподілу прибутку на сучасному етапі – це розвиток і вдосконалення виробництва на підприємстві, що відбувається досить ефективно та цілеспрямовано, для покращення ситуації, формування та використання поставлених цілей, розвитку підприємства з середини, пошуку нових технологій виробництва та нових методів збуту продукції підприємства.

Облік доходів та витрат сьогодні набуває значення для кожного підприємства і тому, на кожному підприємстві, на перше місце ставиться кінцевий результат його діяльності – прибуток чи збиток. А оцінити результат діяльності підприємства можливо лише за даними бухгалтерського обліку. Від достовірності та об'єктивності отриманої керівником інформації залежить результат прийнятих ним рішень. Тому керівництво підприємства висуває жорсткі вимоги щодо якості організації та ведення обліку фінансових результатів та витрат, що впливають на їх зміни.

Література:

1. Гейтс Б. Бизнес со скоростью мысли Жанр: Деловая література. Издательский дом: Эксмо, 2003. 480 с.
2. Марчин М.І. Організаційна модель управлінського обліку операційних витрат цукрової промисловості. *Агросвіт*. 2012. № 16. С. 44-49.

АНАЛІЗ КРИТЕРІЇВ ВИБОРУ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА

*Ониси́форова В.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

На сучасному етапі в Україні більшість невеликих за розміром та обсягами діяльності підприємств мають альтернативу при визначенні розмірів податків, які вони повинні сплачувати до місцевих та державного бюджетів. Така альтернатива існує через функціонування не лише загальної системи оподаткування підприємства, але й через існування спрощених систем, які прив'язують розмір сплачуваного податку до рівня прожиткового мінімуму, мінімальної заробітної плати, загального обсягу доходу підприємства.

Слід відзначити, що фактично головним критерієм прийняття рішення про вибір системи оподаткування є контроль рівня рентабельності. Спрощена система оподаткування, яка прив'язує рівень податку до рівня доходу підприємства, є більш вигідною для підприємств з високим рівнем рентабельності. Тобто для обрання цієї системи рентабельність діяльності повинна перевищити певний граничний рівень.

Тобто, якщо підприємство своєю метою ставить мінімізацію розміру податку, можна сформулювати правило, що підприємство має перейти на спрощену систему оподаткування у випадку, коли при дозволеному рівні доходу рівень рентабельності перевищує певний рівень, розмір якого визначається співвідношенням ставки єдиного податку та ставки податку на прибуток. В умовах існуючої ставки податку на прибуток в розмірі 18% від суми прибутку та ставки єдиного податку для третьої групи в розмірі 5% від суми доходу, граничний рівень рентабельності, перевищення рівня якого є критерієм переходу до спрощеної системи оподаткування, є рентабельність на рівні 28%.

Слід відзначити, що рівень рентабельності може мати незначну поправку на вартість послуг з ведення обліку, якщо для цього залучаються сторонні виконавці, однак таке корегування є незначним та несуттєвим.

Ще однією важливою умовою переходу на загальну систему оподаткування при рівні рентабельності, меншому за граничний рівень, є можливість повного, точного та об'єктивного відображення в обліку всіх існуючих витрат. Наявність значних розмірів непрозорих витрат є фактором обрання спрощеної системи оподаткування.

Таким чином, можна сказати, що використання спрощеної системи оподаткування сьогодні не є безумовним показником оптимізації розміру податкового навантаження на підприємство навіть, якщо підприємство за обсягами діяльності потрапляє до однієї з груп, що мають право сплачувати єдиний податок незалежно від фактичного фінансового результату діяльності.

СПРОЩЕНА СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ: МАКРОЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ

*Онiсiфорова В.Ю., к.е.н., доцент
Харкiвський нацiональний автомобiльно-дорожнiй унiверситет*

В сучасних умовах в Україні все більшого поширення набуває використання спрощеної системи оподаткування підприємств, відповідно до якої розмір податку встановлюється не в залежності від фінансового результату діяльності, а залежно від обсягів доходу, що отримує підприємство протягом року. Така система є значно простішою в реалізації для невеликих підприємств з точки зору організації та вартості ведення обліку доходів та витрат.

Спрощена система оподаткування була певною вимогою часу і була одним із заходів зменшення податкового тиску на підприємства та